

RECHTS CONCORDIA TEXTILES
HUIST IN EEN LICHT GEBOUW VAN
VINCENT VAN DUYSSEN, MET KUNST ALS
DAGELIJKSE OMGEVING.

HIER EEN MONUMENTAAL WANDWERK
VAN TONY CRAGG VERSUS EEN BEELD
VAN STEPHAN BALKENHOL.

Beschouw je het hoofdkantoor van Concordia Textiles als een soort privémuseum?

PATRIC TUYTENS: 'Toen Concordia Textiles in 2020 75 jaar bestond, liet mijn vader een nieuw gebouw ontwerpen door Vincent Van Duysen. Concordia was zijn eerste industriële gebouw ooit: een mijlpaal in zijn carrière. Het hoofdkantoor straalt rust uit en heeft iets museaals, maar wel op menselijke schaal: je loopt hier niet verloren. Mijn vader was een groot kunstliefhebber. Van Duysen ontwierp daarom veel hoge muren en zelfs een patio, om grote hedendaagse kunstwerken te kunnen tonen. Wat mijn vader thuis niet kon of mocht hangen, kwam naar het nieuwe hoofdkwartier in Waregem.'

'Toen mijn broer Manu en ik het roer overnamen, zetten we zijn verzamelpassie voort. Net als hij kochten we zelf ook veel werken, die deels bij ons thuis en deels in het hoofdkantoor terechtkwamen. We hebben een andere smaak, maar dat stoort niet. De vergaderruimtes kregen zelfs de namen van kunstenaars van wie er werk in de bedrijfscollectie zit: Bram Bogart, Günther Uecker, Roger Nollens, noem maar op. Soms vertelden personeelsleden dat ze op vakantie in een museum werken hadden gezien van kunstenaars die ze herkenden van bij Concordia. Dat doet deugd, want die namen doen toch een belletje rinkelen.'

Hoeveel werken hangen er in Concordia?

'Zo'n tachtig, onder meer van Alan Charlton, Tony Cragg, Stephan Balkenhol, Art & Language, Bernar Venet, maar ook Serge Poliakoff of Hervé Charles. Het gros hangt in de kantoren, maar er is ook werk in de fabriek te zien. Bijvoorbeeld een schilderij van Peter Schuyff, op een plek waar dagelijks de vorkheftrucks passeren. In diezelfde gang hing tot voor kort een mo-

Wat is de kracht van kunst op kantoor? In deze aflevering: *Patric Tuytens*, lid van de raad van bestuur van het Waregemse Concordia Textiles, over Vincent Van Duysen, vorkheftrucks en in de wolken zijn. 'Kunst is mijn lang leven en mijn spirituele voeding.'

ART

WORKS

TEKST: THIJS DEMEULEMEESTER

FOTO'S: WOUTER MAECKELBERGHE

‘Als de collectie morgen niets meer waard blijkt, heb ik er toch een leven lang plezier aan beleefd.’

numentaal werk – 14 meter lang – van Marcel Notebaert. Maar omdat er meermaals een vorkheftruck tegenaan is gereden, hebben we het daar weggehaald.’

Is kunst kantoordecoratie?

‘Helemaal niet. Ik moet eerst een werk graag zien. Vervolgens moet het een correcte prijs hebben. Dan pas beslis ik waar het moet komen. Ik koop niks speciaals om de muren van mijn woning of bureau te vullen. Ik laat kunst liever op me afkomen: ze vindt vanzelf wel haar plaats.’

Koop je kunst als investering?

‘Mocht het een investering zijn, dan zou ik er ‘s nachts van wakker liggen. Terwijl ik vooral van kunst wil genieten. Kunst is mijn lang leven en mijn spirituele voeding. Als ik morgen doodval en de collectie blijkt geen fluit waard, dan heb ik er toch een leven lang plezier aan beleefd.’

Is kunst een conversation starter bij Concordia?

‘Ik ben officieel sinds mijn 65ste met pensioen, maar als lid van de raad van bestuur heb ik wel nog een eigen kantoor. Daar hangt momenteel een groot abstract werk van Damien De Lepeleire en een wolken schilderij van Sylvie Martens. ‘Ik ben in de wolken over u’, zeg ik soms als iemand mijn kantoor binnenstapt. Maar het is niet zo dat we kunst betrekken bij sollicitatiegesprekken of bedrijfsbezoeken. Al zijn de mensen wel onder de indruk van de kunst in het gebouw.’

Inspireren kunstenaars jou als ondernemer?

‘Neen, ik vind dat twee gescheiden werelden. Mijn interesse in kunst heeft van mij geen andere ondernemer gemaakt. En hun artistieke proces of

manier van kijken naar de wereld heeft me nooit geïnspireerd in mijn manier van ondernemen. Ik hoef de kunstenaars ook niet persoonlijk te kennen als ik werk van hen koop. Kunstenaar Caroline Van den Eynden heeft wel voor ons een werk gemaakt met fietszadels, bekleed met technische stoffen die we hier ontwikkelen.’

Heeft de kunstcollectie die bij Concordia Textiles hangt een pedagogisch, educatief of paternalistisch kantje?

‘De droom van mijn vader was simpel: een gebouw waar hij zich kon omringen met wat hij thuis niet kon of mocht ophangen. Een privémuuseum was geen optie, dus hing hij zijn collectie in het hoofdkantoor. Dan konden zijn medewerkers en klanten er mee van profiteren. Ook mijn mama was kunstminnend. Ze kon tot het einde van haar leven tussen de kunstwerken vertoeven. Haar smaak was klassieker dan die van mijn vader: wat voor haar te hedendaags was, verhuisde naar hier.’

‘Zijn passie voor actuele kunst paste goed bij zijn ingesteldheid als ondernemer: altijd vooruitkijken, altijd innoveren. Hij wilde zijn arbeiders zin geven om naar kunst te kijken. Daarom kocht hij in 1972 de affiches die hedendaagse kunstenaars hadden ontworpen voor de Olympische Spelen. Die rij posters van Tom Wesselmann, Serge Poliakoff, Victor Vasarely of Valerio Adami hangen nog altijd in de gang van de fabriek. Via de sport wilde hij de kunst dicht bij zijn medewerkers brengen.’

Heb je de kunstpassie van je vader overgeërfd?

‘We zijn thuis met kunst opgevoed. Op mijn twaalfde ging ik voor het eerst naar galeries met mijn vader, tegen mijn zin uiteraard. Maar er bleef altijd wel iets plakken. En ook mijn jongste dochter Marie heeft de microbe te pakken. Ze runt nu Merode, onze artspace in Ronse waarin we zo’n 250 werken uit onze privécollectie exposeren.’

‘We kochten een oude weverij van 3500 vierkante meter waar plaats is om grote werken en installaties te tonen. Kunst moet gezien worden, vind ik. Het heeft geen zin om alles in een depot te laten staan, waar niemand ervan kan genieten. De collectie die we er tonen, is zeer persoonlijk en eigenzinnig. Ik doe mijn goesting. Ik trek me niks aan van galeries die me influisteren dat ik dit of dat moet kopen. Het zijn Marie, mijn vrouw of ikzelf die de rondleidingen verzorgen. “You love it or you hate it”, zeg ik altijd als ik de mensen verwelkom in Merode. En ook al zien ze de werken niet graag, toch stappen ze er altijd buiten met een glimlach.’ ♦

BOVEN DE BEDRIJFSCOLLECTIE OMVAT ZO’N 80 WERKEN, VAN BOGART TOT BALKENHOL (FOTO).

ONDER HET WERK MET FIETSADELS IN HIGHTECHSTOFFEN VAN CONCORDIA TEXTILES MAAKTE CAROLINE VAN DEN EYNDEN SPECIAAL VOOR HET BEDRIJF.

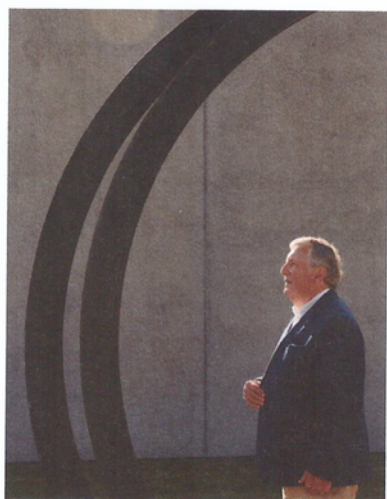

01 IN 1972 KOCHT VADER TUYTENS DE SPORTPOSTERS VAN WESSELMANN, POLIAKOFF, VASARELY EN ADAMI: EEN SPEELSE MANIER OM KUNST DICHTER BIJ DE ARBEIDERS TE BRENGEN.

02 FOTOGRAFIE VAN MARIE-JO LAFONTAINE IN DE KANTOREN: HEDENDAAGSE KUNST MAAKT HIER HET LEVEN KLEURRIJKER, ZONDER DAT HET RENDEMENT ERONDER LIJDT.

03 DE JAPANESE KUNSTENARES HARUMI ORI MAAKTE MET TECHNISCHE STOFFEN, ONTWIKKELD DOOR CONCORDIA TEXTILES, EEN INSITU KUNSTWERK IN DE HAL VAN HET HOOFDKANTOOR IN WAREGEM.

04 HET DOEK VAN PETER SCHUYFF IS OPGEHANGEN IN EEN FABRIEKSGANG WAAR DE VORKHEFTRUCKS DAGELIJKS PASSEREN.

01

03

